

værftet. Det sidste, der er sket, er, at vi har anmodet to fremragende danske Kemikere og en svensk Ekspert paa det Omraade om at foretage en grundig Undersøgelse. Jeg antager, at denne Undersøgelse inden ret mange Dage vil være endt, og der vil da saa hurtigt som muligt baade til Offentligheden og naturligvis først og fremmest til Rigsdagen blive udsendt Meddelelse om, hvad der, saa vidt vi kan udforske det, er Aarsag til den sørgelige Katastrofe, og om der skulde findes nogen skyldig her.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): Der er kun gjort ganske faa Bemærkninger om Handelsministeriets Budget, og de har ikke været kritiske. Det kan jeg kun udtale min Glæde over, og jeg kan derfor fatte mig i Korthed.

Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (L. Rasmussen) har spurgt, om Ministeriet tænkte paa at fremsætte Erstatningskrav mod den tidligere Landmandsbankledelse. Den højtærede Statsminister har allerede besvaret dette Spørgsmaal, og dertil kan jeg henholde mig. Landmandsbankens nuværende Ledelse mener, at der efter Højesteretsdommen er Grund til at gøre Erstatningsansvar gældende, og denne Opfattelse deler Regeringen. Der vil sikkert inden lang Tid blive fremsat et saadant Krav. En Betænkelighed kan der være derved, og det er, at Landmandsbanken nu mest af alt trænger til Ro. Jeg haaber derfor, at det ikke skal være nødvendigt i Aarevis at føre Proces om dette Spørgsmaal, og det er min Opfattelse, at det vilde skade Banken, dersom Striden og Snakken om Banken skulde fortsættes; det vilde derfor være bedre, om man forligsmæssigt eller ved Voldgift opnaaede en Overenskomst. Jeg tror, at Sagen egner sig dertil, og det er min bestemte Opfattelse, at baade Banken og Samfundet er bedst tjent med, at vi faar dette sørgelige Kapitel i vor Bankhistorie afsluttet hurtigst muligt.

Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laurson gjorde nogle Spørgsmaal angaaende Handels- og Søfartsmuseet paa Kronborg. Han sagde, at Museet sikkert trænger til Udvidelse, og gjorde opmærksom paa den uhyre Brandfare, der utvivlsomt er til Stede, samt nævnte, at han mente, at han var Medlem af Bestyrelsen, men at han ikke havde mærket meget til det. Det sidste er rigtigt, der har været nedsat en stor og særdeles repræsentativ Komité for Museet, men der har ved Siden af været et Forretningsudvalg, som har udført det egentlige Arbejde, og man har ikke fundet, at der har været

saa store Spørgsmaal til Behandling, at man har villet ulejlige den store Komité, der bestaar af Mænd, der er meget optaget, med at sammenkalde den til Møde. Som Følge deraf har Forretningsudvalget og Ministeriet under 22. Marts tilskrevet samtlige Medlemmer af Komiteen, om de havde noget imod, at man ophævede Komiteen; derefter var det Tanken, at Ansvar skulde overgaa til Forretningsudvalget, som herefter skulde benævnes Bestyrelse. Alle Medlemmer af Komiteen svarede, at det havde de intet imod. Kun savnede vi Svar fra det ærede Medlem Hr. N. Johan Laurson, jeg antager, det skyldes en Forglemmelse; men det ærede Medlem har underhaanden givet mig Besked. Forholdet er altsaa nu det, at der er en Bestyrelse, som bestaar af det ærede Medlem Hr. Gamborg, Grosserer Klitgaard, Generalkonsul Johan Hansen og Generalkonsul Christian Holm. Den sidste er nylig tiltraadt. Jeg vil gerne bringe Forretningsudvalget en Tak for den Interesse, det har vist for Museet, og haabe, at de paa gældende fortsat vil vise det Velvillie.

Det er rigtigt, at Museet nok kan trænge til Udvidelse, men under de vanskelige økonomiske Forhold har Forretningsudvalget ment, at man ikke burde anmode Rigsdagen omen forøget Bevilling. De private Tilskud flyder imidlertid ikke nær saa rigeligt, som de har gjort, og det er vanskeligt at faa Pengene til at slaa til; Statens Bidrag er 25 000 Kr., og det udgør en meget væsentlig Del af Museets Indtægter. Man har Spørgsmaalet om Udvidelse under Overvejelse, og skulde der findes en Løsning — det maatte ske i Samraad med Indenrigsministeren —, som ikke vil koste for meget, vil man maaske til sin Tid tillade sig at fremkomme med et saadant Forslag. Men vi er jo paa det rene med, at der skal vises Resignation ogsaa paa dette Omraade. Med Hensyn til Brandfaren, som ofte er nævnt, overvejer man ogsaa, om det ikke var muligt at faa Kakkelovnene erstattet med et Centralvarmeanlæg; men dette er meget bekosteligt. Brandfaren er neppe saa stor, som den fra visse Sider gøres til; men at den er i nogen Grad til Stede, kan ikke benægtes. Ogsaa dette Punkt har vi saaledes Opmærksomheden henvendt paa. Hvis der kan findes en praktisk Løsning, vil man fremkomme med Forslag i den Retning.

Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz har spurgt Indenrigsministeren, om han i denne Samling vilde fremsætte Forslag, som ligestiller den gifte Kvinde med Manden og den ugifte Kvinde med Hensyn